

KUIDAS TALLINN NIME SAI ?

Kaili Kuusk

Kaugel muinasajal oli Põhjarannikul üks linnamägi. Linnamägi on kas looduslik või ehitatud kungas, millel on linnus. Muidugi oli nii Põhjarannikul kui ka üle terve Eestimaa palju teisigi linnamägesid. Meil tuleb aga juttu sellest, mis asus umbes täpselt seal, kus Vihasoo jõgi voolab Eru lahte. Põnevad kohanimed, eks ole ! Mõttele, kuidas need võisid küll tekkida.

Linnus sellel linnamäel oli pisike ja armetu. Roikad ja palgid, millest see oli ehitatud, olid pehkinud ja kogu linnus kuidagi naljakalt upakil. Kui nüüd oleks juhtunud tulema vaenlaste sõjasalk, siis oleks see küll kõigepealt hulk aega naernud ja asunud alles siis linnust piirama. Õnneks polnud ühtegi vaenlast parajasti näha. Kuid oli ju selge, et ega nad tulemata jää. Sellepärast otsustati nüüd ajast ja arust linnuse asemele ehitada korralik kivist linn, kõrge müür ümber ja puha. Hakatigi siis töödega pihta. Kõigepealt lõhuti muidugi vana linnus maha, et see jalus ei oleks. Siis hakati müüre laduma. Kuid oh häda – kõik, mis päeval ehitati, kadus öö jooksul nagu maa alla. Pandi siis relvastatud valvurid öösel ehitusplatsi valvama. Veider küll, aga hommikuks oli jälle plats puhas. Valvurid polnud aga midagi näinud. Vahetati valvurid välja – sama lugu. Siis oli tarkus otsas. Tuli purjetada Soome targa käest nõu küsima. Tuttav tee, ennegi käidud.

Juba paari nädala pärast olid saadikud nõuga tagasi. Nõu ise oli aga selline: et vägeva linna ehitamiseks sobivat kohta leida, tuleb maha raiuda suur tammepuu. Selle tüvest saadud jäme palk tuleb teha õõnsaks nagu paat. Õõnsus tuleb aga panna kulda täis ja saata palk sellise laadungiga merele. Nüüd tuleb vaadata, kuhu meri palgi viib. Sinna, kus palk randub, tulebki ehitada linn. See saab suur, tugev, püsiv ja üle ilma kuulus. Soome tarkadest on ikka abi olnud. Neid võis uskuda. Sellepärast tehtigi nüüd täpselt õpetuse järgi. Või peaaegu täpselt. Õõnsus tammepalgi sisse õõnestati küll hästi pisike. Oli ju teada, et tervet tüvetäit kulda poleks kuidagi suudetud kokku saada. Ja kus selle kahju ots, kui palgist paat oleks kummuli läinud ja kogu kulla merepõhja poetanud! Mida vähem kulda, seda väiksem kahju.

Ega siis muud kui asuti palki jälgima. See ulpis merel mitu päeva, kolm kuldraha uurdes, kuni lained saatusliku kullakandja kõrge kaljukalda all randa uhtusid. Hakatigi siis sinna paekaljule linna ehitama. Ehituskive oli lähedalt võtta ja töö edenes hästi. Iga päevaga kerkisid müürid kõrgemaks. Ja juba hakkasid taevast torkima tornidki. Muidugi taipasid sa juba, et see jutt on Toompeast. Linn kasvas iga päevaga. Mere äärde ehitati suured tallid hobuste ja muude

loomade jaoks. Just nende tallide järgi hakatigi seda linna kutsuma Tallinnaks. Nagu näha oli Soome targa heast nõust palju abi. Tallinn pole küll väga suur linn. Aga see pole üldse Soome targa süü. Oleks ikka tammepalki suurem õõnsus raiutud ja sinna rohkem kulda pandud, küllap oleks ka linn vägevam välja kukkunud. Kuid mine tea, mis edasi saada võib. Tallinn pole veel kaugeltki valmis.